

Dette er hva vi snakket om i timen. Dere som vil kan bruke denne i arbeidet med å skrive en langsvarsoppgave til meg, som dere sender og kan få rettet når det passer dere.

Ting å tenke over:

- Retoriske situasjonen (kairos)
 - Påtrengende problem
 - Som arbeids og inkluderingsminister har hun ansvar for integreringen av innvandrere i Norge.
 - Vil få nye landsmenn til å føle seg velkomne, og motivere dem til å bidra. (for det trenger Norge)
 - Kanskje også vise at Arbeiderpartiet gjør en god jobb. Vil vise nordmenn flest en positiv historie om integrering
 - (som en motvekt til alle skyteepisoder, «svenske tilstander» osv.), for å vise at Arbeiderpartiet gjør en god jobb.
 - Stille krav til nye statsborgere, og samtidig også vise nordmenn at man faktisk stiller krav.
 - Retorisk publikum
 - Først og fremst de nye statsborgerne som er til stede.
 - Kanskje også dette blir brukt i fremtiden i opptak, spilt for fremtidige nye statsborgere.
 - Også rimelig å tenke at hun som statsråd vet at dette fort kan havne på nyhetene
 - Andre retoriske vilkår
 - Norge trenger mer innvandring og arbeidskraft i fremtiden
 - Samtidig mange negative historier om dårlig integrering i media
 - Alltid et behov for å vise at regjeringen gjør en god jobb, og spre positivitet.
- Oppbygning
 - Nå hører dere hjemme her (om Norge og nordmenn)
 - Anerkjennelse av røttene deres
 - Statsborgerskapets rolle (som et slags ekteskap)
 - Rettigheter (Hva vi er stolte av)
 - Grunnleggende verdiene
 - Velferdssamfunnet

- Plikter (Norge trenger dere (arbeid og samfunn))
 - Oppfordring til å bli engasjere seg i samfunet
- Innvandringens historie
- Avslutning
- Aptum
 - Hun snakker med enkelt språk, og ganske korte setninger. Dette er passende med tanke på publikum (+ hun har dialekt)
- Etos
 - Hun er statsråd, noe som automatisk gir henne en viss troverdighet og respekt i manges øyne (det viser kanskje at hun er dyktig, på en måte).
 - Til tross for sin høye stilling bruker hun et språk som viser at hun vil det beste for de som hører på.
 - Det er mer designet for å kommunisere enn for å demonstrere hvor flink hun selv er. Dette er et sympatisk trekk som kan Hun kjenner Norge ut og inn, noe hun viser gjennom eksemplene sine? (for det retoriske publikummet)
 - Anerkjenner røttene til folk, ønsker dem velkomne. Stort sett sier hun ting de som har møtt opp har lyst til å høre, noe som kanskje styrker etosen hennes i det oppmøttes øyne.
 - Samtidig nevner hun også at Norge trenger at jobber, og hun snakker om plikter. Dette kan også styrke etosen hennes i øynene til folk som kanskje ser dette på TV.
- Patos
 - Kanskje den viktigste appellformen?
 - Et ønske om å høre til? Være del av et fellesskap
 - Sier at det er greit å ha følelser for hjemlandet også
 - Et ønske om å bli godtatt og akseptert
 - Vekker følelser når statsråden anerkjenner ulike grunner til at de har kommet.
 - Til sammen skapes en slags ny nasjonalfølelse?
 - Sammenligning med ekteskap (nevne metafor/indirekte sammenligning – som brukes for å styrke tekstens patosappell)
 - Gjenkjennelseshumor
 - Kontraster brukes også.
 - Statsborgerskapet sammenlignes indirekte, ikke bare med et bryllup, men til og med et kongelig bryllup – fint flott og staselig.
 -
- Logos
 - Norge er et sted hvor du kan høre til og det er plass til deg
 - Vi anerkjenner røttene dine som en styrke, og ikke et problem

- Vi trenger folk som kan jobbe og bidra på flere måter/
engasjere seg
- Det har alltid vært innvandring til Norge
- Samtidig har du også en del plikter som nordmann.
-
- Avslutte/vurdere hvordan teksten fungerer retorisk. (ett avsnitt)

Når det gjelder oppbygningen, er talen delt inn i ulike deler. Først snakkes det om Norge og nordmenn i en humoristisk tone, før Mjøs Pedersen går videre og anerkjenner at de nye statsborgerne har røtter fra andre land, og at dette er en ressurs for Norge, og ikke et problem. Deretter kommer et midtparti om hva slags rettigheter og plikter man har som norsk statsborger, og de oppmøtte blir oppfordret til både å arbeide og engasjere seg i lokalmiljøene rundt omkring. Mot slutten får vi en kort gjennomgang av innvandringens historie i Norge, før hun igjen avslutter med å ønske alle velkomne som norske statsborgere.